յուխտ և երկրպագութիւն անօրինական Ս. Տեղեաց Քրիստոսի։ Եւ Գրիգոր Շղթայակիր ուրախութեամբ ձեռնարկեալ նորոգեաց և սղիտակացուցեալ ծեփեաց և պայծառացոյց զեկեղեցին եւ զայլ տեղիս։ Ընդ որս և զեկեղեցի Ս. Աստուածածնի և մատուռն Ս. Մինասայ՝ ի վանս Աստուածոյ չինեաց և ոսկեզօծ փառաւոր խաչկալ Աւագ Խորանի նորին, որպէս երեւի հայկական տառիւք յիշատակարանն դրոշմեալ՝ ի ճակատ նորա։ Նորոգեաց զվանս Բեթղեհէմի, եւ զեկեղեցին ոսկեզօծ խաչկալիւ, որպէս ցուցանէ արձանագրութիւնն՝ ի վերայ նորա. երաց դուռն խանին՝ ի կողմանէ վանաց, մաքրեալ և յարդարեալ զայն արար եկեղեցի յանուն ամենասուրբ Երրորդութեան, որ եւ յետոյ խանդարեցաւ. սալիւ յարդարեաց և զյատակս վանաց, որոց սակս կրեաց վիշտս եւ տառապանս յայլազգեաց և ծախեաց բազում ինչ։

Իսկ Սեղբոս Ամիրայն, որ յԱրքունի հրովարտակս և՝ ի դատաստանական գիրս կոչի Սեղբոս որդի Մինասայ, Պաշ պաղիրկեան մեծի Վէզիրին եւ թարգման Անգղիոյ դեսպանին, այրս այս մեծահաւատ, ՝ի սմին ժամանակի երեւելի էր՝ ի մէջ ազգին՝ ի Կոստանդինուպոլիս, եւ բազմօք ձեռնտու ազգային գործոց. արար զմեծամեծ բարութիւնս ազգասիրական ոգւով, յամենայնի աջակից և օգնական դտաւ երկուց Պատրիարքաց բանիւ և արդեամբք, առաւել եւս Աթոռոյն Երուսաղէմի. մանաւանդ յուխտադնացութեան իւրում. գնեաց՝ ի նաւահանգիստն Ցոպէյու իշխանատեղի (խան) մեծ, հանդերձ մթերանոցովք եւ տամբք, որ՝ ի շրջապատս նորա եւ զայլ տունս, կրպակս, մթերանոցս և պարտէզն արտաքոյ քաղաքին, ուր յետոյ ծախիւք Աթոռոյն չինեցաւ մաքրարան քառասնօրեայ զգուշութեան (քարանդինայ) ՝ի պէտս ուխտաւորաց, որպէս յայտ առնէ զայսոսիկ հայկական արձանագրութիւնն եդեալ՝ ի վերայ կամարի խանին, գրեալ՝ ի թուին Հայոց 1100, թէպէտեւ թուականն բազմօք սխալ, զի՝ ի սոյն ժամանակի չեւ եւս էր ծնեալ Սեղբոս Ամիրա, եւ օրինօք դատարանի այն ամենայն կտակեալ աղքատաց Ս. Յակոբայ։ Եւ յեկեղեցական անօթս ընտիր երեւի յիշատակ նորին, դաւազանն Հայրապետական զարդարեալ